

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9Csp/115/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719205066
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8719205066.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., Mýtňa 48, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX M., štátny občan SR, právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 1.117,17 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie čiastočne zastavuje o sumu istiny 320,38 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 320,38 eur od 21.11.2019 do zaplatenia.

II. V zostávajúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodcu žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155) sa žalobou doručenu súdu dňa 27.12.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.117,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.11.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu nasledujúcimi skutočnosťami.

Medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 21.03.2016 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 15 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 750,- eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 25,- eur. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely toho zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.1.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk (uverejnené v Zbierke zákonov pod číslom 36/2004 Z. z.) viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej

splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 06.11.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.10.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.117,17 eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 1.117,17 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.10.2019, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.11.2019. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.11.2019 do zaplatenia.

3. Uznesením č. k. 9Csp/115/2019-51 zo dňa 29.05.2020 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že namiesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 bude v konaní vystupovať žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava.

4. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 9Csp/115/2019-58 zo dňa 29.07.2020, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením. Súd preto uznesením č. k. 9Csp/115/2019-71 zo dňa 14.09.2020 zrušil platobný rozkaz.

5. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu a podáva proti nemu odpor z nasledovných dôvodov.

Väčšinu položiek podľa predloženej výpisu z účtu predstavujú sankčné úroky, štandardné úroky, náklady na vymáhanie do vyhlásenia okamžitej splatnosti, náklady na vymáhanie po vyhlásení okamžitej splatnosti. Jednotlivé položky neboli preukázané resp. podložené hodnovernými listinnými dôkazmi preukazujúcimi ich výšku. Výpis z účtu z uvedenými položkami nie je hodnoverným listinným dôkazom preukazujúcim zákonnosť a oprávnenosť takéhoto nároku. V danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah, z toho dôvodu môže žalobca pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti iba v tom prípade, ak to bolo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté. Taktiež žalobca musí splniť podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Keďže súčasťou žalobného návrhu nie sú žiadne listinné dôkazy preukazujúce vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych

dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpeniu pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 09.12.2020 zobral žalobu čiastočne späť a zároveň sa vyjadril k odporu žalovaného. Vyjadrenie žalovaného zo dňa 28.08.2020 považujú za neodôvodnené a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave, pričom tvrdenia žalovaného sa javia ako účelové, s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Žalovaný dňa 21.03.2016 vyplnil Žiadosť o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „Banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením žiadosti o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 21.03.2016, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti. Žiadosť o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere, resp. po schválení Bankou, Zmluva o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. bola súdu zaslaná spolu s podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí, tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 750,- eur so zmluvným úrokom vo výške 15 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 25,- eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 06.04.2016 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 08.01.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto spore preukazujú oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky U., čo preukazujú podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. V tomto podporne odkazujú na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania ich aktívnej legitímácie súdu predložili aj výzvu právneho predchodcu žalobcu, banky, zo dňa 08.07.2017. Predloženou výzvou, doručovanou žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukazujú splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 z. o bankách.

V tomto spore preukázali, že ich právny predchodca dňa 08.01.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podporne odkazujú na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011 pod sp. zn. 6Co/95/2010.

S uvedenou skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 z. č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. V nimi predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a jeho prílohy č. 2. O výške ročnej úrokovej sadzby 15,00 % označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 750,- eur a výške štandardnej mesačnej splátky 25,- eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s.. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a. s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s.. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 06.04.2016 ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Rozsah čerpania žalovaného predstavujú nasledovné debetné transakcie (dátum transakcie, dátum zúčtovania, popis, suma v EUR): 06.04.2016 08.04.2016 ATM 99D, Aquamar, PP-POPRAD -500,00; 10.04.2016 12.04.2016 KIK TEXTIL, PP, TEPLIC-POPRAD -17,48; 12.04.2016 14.04.2016 ATM 99D, Aquamar, PP-POPRAD -200,00; 20.04.2016 22.04.2016 SLSP PARTIZANSKA 32-POPRAD -20,00; 24.04.2016 26.04.2016 BENU SK 6-POPRAD -5,43; 02.06.2016 04.06.2016 TRAFIKA MEDIAPRESS,PP,-POPRAD -5,80. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 381,61 eur, ktorá je podrobne rozpísaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Uvedené výpisy boli súdu predložené spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu. Kreditné operácie vykonané žalovaným (dátum transakcie, dátum zúčtovania, popis, suma v EUR): 17.05.2016 20.05.2016 Úhrada 25,- eur, 24.06.2016 29.06.2016 Úhrada 25,- eur, 21.07.2016 26.07.2016 Úhrada 25,- eur, 20.09.2016 23.09.2016 Úhrada 25,- eur, 20.12.2016 21.12.2016 Úhrada O. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 3,25 eur, 23.01.2017 24.01.2017 Úhrada O. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 6,49 eur, 22.02.2017 23.02.2017 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX 9,20 eur, 20.06.2017 21.06.2017 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX 2567 27,60 eur, 20.09.2017 21.09.2017 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 27,30 eur, 16.02.2018 17.02.2018 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 46,58 eur, 11.05.2018 12.05.2018 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 29,22 eur, 16.07.2018 17.07.2018 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 9,74 eur, 14.08.2018 15.08.2018 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 19,48 eur, 21.03.2019 22.03.2019 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 53,57 eur, 15.04.2019 16.04.2019 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 9,74 eur, 15.05.2019 16.05.2019 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 9,74 eur, 17.06.2019 18.06.2019 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 0,97 eur, 16.07.2019 17.07.2019 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 1,46 eur, 13.08.2019 14.08.2019 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 4,87 eur, 25.09.2019 26.09.2019 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 0,97 eur, 22.10.2019 23.10.2019 Úhrada SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX 9,74 eur.

Čo sa týka nimi uplatnenej sumy 1.117,17 eur, tak táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťovného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 1.117,17 eur pozostáva z: istiny 457,75 eur, poplatkov 178,98 eur, štandardného úroku 353,65 eur, sankčného úroku 126,79 eur.

K pojmom štandardný a sankčný úrok žalobca uvádza, že tie sú špecifikované v Obchodných podmienkach v čl. I „Vymedzenie pojmov“, a to nasledovne: „Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanovených podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba.“ Sankčná úroková sadzba teda predstavuje úrok z omeškania, ktorý sa stanovuje v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Určenie výšky sankčného úroku sa odvíja od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu. „Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba, ktorou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti.“ „Štandardná úroková sadzba

je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke banky alebo inak oznámená v lehotách v súlade so Zmluvou a platnými právnymi predpismi. Banka má právo stanoviť štandardnú úverovú sadzbu pre jednotlivé druhy transakcií diferencovane.“ Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle zmluvy a cenníka vo výške 15,00 % ročne. V zmysle Obchodných podmienok: „V prípade, že klient do Dňa splatnosti neuhradí Povinnú splátku, Banka má právo: (a) úročiť pohľadávku po lehote splatnosti denne aj Sankčnou úrokovou sadzbou, (b) účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky v súlade s platným Cenníkom, (c) neumožniť autorizáciu nových Transakcií na všetkých Kartových účtoch.“

Žalobca berie žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 305,77 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhuje, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku trvajú naďalej. Okresnému súdu týmto oznamujú, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu, a to nasledovnými platbami: platba zo dňa 22.11.2019 vo výške 9,74 eur, platba zo dňa 27.12.2019 vo výške 1,95 eur, platba zo dňa 22.01.2020 vo výške 2,92 eur. Z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania berie žalobca žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 14,61 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhuje, aby súd konanie v tejto časti zastavil a vrátil žalobcovi časť nespotrebovaného súdneho poplatku. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku trvajú naďalej. Z dôvodu čiastočného späťvzatia zároveň upravujú petiti žaloby a navrhujú, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 796,79 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 811,40 eur od 21.11.2019 do 22.11.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 801,66 eur od 23.11.2019 do 27.12.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 799,71 eur od 28.12.2019 do 22.01.2020, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 796,79 eur od 23.01.2020 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

7. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 05.03.2021 uviedol, že s poukazom na aktuálne ustanovenie vyhlášky MS SR, z dôvodu aktuálne prebiehajúceho núdzového stavu a vládných opatrení súvisiacich so zamedzením šírenia COVID - 19, sa žalovaný a právny zástupca žalovaného nariadeného termínu pojednávania nezúčastnia a zároveň žalovaný a právny zástupca žalovaného súhlasia s prejednaním veci samej na pojednávaní v ich neprítomnosti. Žalovaný zároveň v rámci prostriedkov procesnej obrany k podaniu žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu uvádza nasledovné skutočnosti.

V predžalobnej upomienke zo dňa 03.12.2016, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalobca upozorňuje žalovaného, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 15.10.2016 a ak žalovaný neuhradí túto splátku do 12.12.2016, dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 15.10.2016, premlčacia doba žalobcom uplatneného nárok na základe zosplatnenia úveru začala plynúť dňa 15.10.2016 a uplynula 15.10.2019, z uvedeného dôvodu žalovaný vznáša námietku premlčania, pretože žaloba bola doručená súdu až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Zosplatnením celého (dovtedy nezaplateného) dlhu potom ani počiatok plynutia premlčania nebolo možné posudzovať podľa ust. § 103, vety prvej Občianskeho zákonníka, teda zročnosťou jednotlivých splátok, nakoľko sa naplnila hypotéza predpokladaná druhou vetou tohto ustanovenia a platným a zákonným zosplatnením celého dlhu tak sa stala aj dispozícia obsiahnutá v tejto vete zákonného ustanovenia, a teda začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, a to pre celý zosplatnený dlh. Žalovaný sa nezaplatením splátky zročnej dňa 15.10.2016 riadne a včas dostal do omeškania a od tohto dňa začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného s prihliadnutím na zosplatnenie úveru. Uvedený právny názor zdôraznil Krajský súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí zo dňa 05.11.2019 sp. zn. 14Co/166/2019.

Poukázal vo vzťahu k namietanej aktívnej legitímácii na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009. Výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex off.

Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzuje napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 23Co/17/2016 zo dňa 31. 5. 2017:

„Rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení, nie je v tomto prípade aplikovateľné. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa uložilo súdu v tejto veci na neplatnosť postúpenia prihladiť aj bez aktivity účastníkov zmluvy.“ Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Okrem vyššie uvedeného ani predžalobná upomienka, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neobsahujú upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky na tretiu osobu, čo teda má za následok nesplnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 24.03.2021 žalobca takisto ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania.

K vyjadreniu žalovaného uvádza nasledovné stanovisko.

Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania ich aktívnej legitímácie súdu predložili výzvu svojho právneho predchodcu, banky, zo dňa 08.01.2017, ktorú žalovaný prevzal dňa 16.01.2017. Predloženou výzvou, doručovanou žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukázali splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 z.o bankách. Zákon o bankách neuvádza, akú formou má mať výzva banky pred postúpením, uvádza len obsahové náležitosti výzvy. Každý právny úkon sa vykladá podľa svojho obsahu. Zo znenia vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že a) klient bol písomne vyzvaný na zaplatenie čo i len časti peňažného záväzku, s ktorého zaplatením je v omeškaní a b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto spore. K námietke premičania zo strany žalovaného uvádzajú, že túto považujú za nedôvodnú. K zosplateniu dlhu došlo z dôvodu omeškania zaplatenia splátky, ktorá bola splatná v mesiaci október 2016, a teda táto splátka vyvolala zosplatenie dlhu v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Majú za to, že premičacia doba predčasne zosplateného dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu. To znamená, že v danom prípade premičacia doba začala plynúť uplynutím 3 mesiacov od 20.10.2016, teda začala plynúť od 21.01.2017 a 3 ročná premičacia doba uplynula 20.01.2020. Žaloba bola teda doručená na súd pred uplynutím 3 ročnej premičacej doby. Podporne poukazujú na zjednocujúce stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach: „Premičacia doba vo vzťahu k zosplatennej časti spotrebiteľského dlhu začína plynúť vždy tri mesiace po splatnosti každej z postupne omeškaných splátok. Zároveň tento spôsob právneho posúdenia umožňuje vyriešiť interpretačnú dilemu tiež ohľadne použiteľnosti ust. § 565 veta druhá OZ, vylúčenie ktorého práve v spotrebiteľských vzťahoch paradoxne nedáva žiaden zmysel, nakoľko je pre spotrebiteľa celkom zrejme priaznivé, a to v tom smere, že právo zosplatiť úver môže veriteľ použiť vždy len najneskôr do dňa splnenia zákonných podmienok pre zosplatenie úveru vo vzťahu k ďalšej úverovej splátke, k čomu dochádza nielen splatnosťou ďalšej splátky, ale zároveň uplynutím troch mesiacov od jej splatnosti. Inak povedané, rovnaké účinky, aké ust. § 103 OZ pripisuje nezaplateniu splátky a ust. §

565 OZ zročnosti splátky nasledujúcej, je potrebné v spotrebiteľských vzťahoch, a teda v súvzťažnosti s ust. § 53 ods. 9 OZ vidieť v spojení zročnosti splátky (nezaplatení splátky) a uplynutí určeného času pre možnosť zosplatnenia spotrebiteľského záväzku“.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

10. Medzi právnym predchodcom žalobcu, obchodnou spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 21.03.2016 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere, číslo zmluvy XXXXXXXX, na základe žiadosti číslo XXXXXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej boli Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s..

Dohodnutý bol bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty s úverovým rámcom 750,- eur, štandardnou mesačnou splátkou 25,- eur, štandardnou úrokovou sadzbou 15 % p.a.- variabilnou, RPMN 17,58 % p.a., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom 73,20 eur, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 823,20 eur; uvedená bola priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku 23,55 % p.a., odplata 22,61 % p.a., najvyššia prípustná výška odplaty 43,14 % p.a.. Doba trvania zmluvy: neurčitá. Termín konečnej splatnosti: v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. Právny predchodca žalobcu vystavil výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.10.2011 s konečným zostatkom na úhradu vo výške pôvodne žalovanej sumy 1.117,17 eur. Táto suma pozostávala z istiny 457,75 eur, poplatkov 178,98 eur, štandardného úroku 353,65 eur, sankčného úroku 126,79 eur. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje celkom sumu 381,61 eur pred podaním žaloby + sumy, ktoré sú predmetom čiastočného späťvzatia 9,74 eur - uhradené 22.11.2019 a 1,95 eur - uhradené 27.12.2019. Po podaní žaloby uhradil sumu 2,92 eur - dňa 22.01.2020, ktorá je tiež predmetom čiastočného späťvzatia.

Pod hlavičkou Slovenské kreditné karty, Consumer Finance Holding a.s. (na samotnej zmluve uvedený ako samostatný finančný agent) doručoval žalovanému písomné podanie - Predžalobnú upomienku zo dňa 03.12.2016 s tým, že eviduje k predmetnej kreditnej karte nedoplatok na splátkach v celkovej výške 98,23 Eur a zároveň ho upozornil, že ak do 10.12.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2016 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.

Pod hlavičkou Slovenské kreditné karty, Consumer Finance Holding a.s. následne vystavil Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 08.01.2017 k tomuto dňu, doručené dňa 16.01.2017 a to podľa čl. V bod 35 písm. a) obchodných podmienok.

Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s., Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 10.01.2020 došlo s účinnosťou ku dňu 22.01.2020 k postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu. Žalovaný bol upovedomený písomným Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.01.2020.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (Zákon č. 513/1991 Zb.) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Zmluva o úvere je súčasne zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 OZ, kedy na jednej strane stojí banka ako osoba, ktorá koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej žalovaný ako spotrebiteľ, teda fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy o úvere nekoná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania. Z obsahu zmluvy o úvere uzavretej medzi stranami sporu jednoznačne vyplýva, že bola uzavretá nielen podľa Obchodného zákonníka, ale aj podľa Občianskeho zákonníka. Záväzok medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúci zo zmluvy o úvere je absolútnym obchodom, pričom súčasne spotrebiteľským vzťahom v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy.

18. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

19. Podľa § 1 zákona č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

20. Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

21. Podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 92 ods. 9 citovaného zákona informácie chránené bankovým tajomstvom sa môžu poskytnúť iba s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska v súvislosti s predajom banky, pobočky zahraničnej banky alebo ich časti podľa osobitného predpisu alebo v súvislosti s predajom podielu na základnom imaní banky najmenej 33 % alebo v súvislosti so zlúčením alebo splynutím banky vrátane zlúčenia inej právnickej osoby s bankou. Tieto informácie môže banka alebo pobočka zahraničnej banky poskytnúť iba osobe, s ktorou sa rokuje o uzavretí takej zmluvy, alebo osobe, s ktorou sa má banka zlúčiť alebo splynúť, a osobe, ktorá vypracúva podklady potrebné na rozhodnutie o uzavretí zmluvy súvisiacej s predajom, zlúčením alebo splynutím banky. Osoby, ktoré sa oboznámili s informáciami chránenými bankovým tajomstvom, sú povinné zachovávať o nich mlčanlivosť, a to aj po skončení rokovaní, po

vypracovaní podkladov alebo po nadobudnutí právnych účinkov zlúčenia alebo splynutia banky. Banka alebo pobočka zahraničnej banky je povinná uzatvoriť s takými osobami písomnú zmluvu, v ktorej upraví záväzok zachovávať mlčanlivosť, ochraňovať informácie chránené bankovým tajomstvom, ako aj zodpovednosť za ich zneužitie. Bez uzavretia takej zmluvy nemôže Národná banka Slovenska udeliť predchádzajúci súhlas.

23. Aktívnu vecnú legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

24. V danom prípade bolo teda v zmysle uvedeného povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok.

25. Právny vzťah vznikol s právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu zo dňa 21.03.2016. Žalobca mal nadobudnúť pohľadávku voči žalovanému na základe zmluvy o postúpení pohľadávok s účinnosťou ku dňu 22.01.2020. Súd preto skúmal splnenie hmotnoprávnej podmienky týkajúcej sa uplatneného nároku a to jeho aktívnu vecnú legitímáciu. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, v tomto prípade konkrétne z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov a to preukázanie splnenia podmienok, na základe ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu. Nerešpektovanie tejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, s prihliadnutím na spotrebiteľský vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným.

26. V Predžalobnej upomienke zo dňa 03.12.2016, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Consumer Finance Holding a.s. upozornil žalovaného, že je v omeškaní so splátkou splatnou v mesiaci 10/2016 a ak žalovaný neuhradí túto splátku do 10.12.2016, dôjde k zosplateniu úveru; následne Consumer Finance Holding a.s. doručoval žalovanému Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 08.01.2017.

Pohľadávku postúpila Všeobecná úverová banka a.s., preto mala zaslať svoju výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

Výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať za predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

Okrem vyššie uvedeného ani predžalobná upomienka, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neobsahujú upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky na tretiu osobu, čo teda má za následok nesplnenie podmienok v mysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019.

27. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je potrebné chápať ako celok, za splnenia ktorého môže dôjsť k prelomeniu bankového tajomstva, lebo splnením podmienok podľa prvej vety predmetného ustanovenia zákonodarca podmienil nielen postúpenie pohľadávok mimo tzv. bankový sektor, ale tiež také postúpenie, pri ktorom pohľadávku patriacu pôvodne jednej banke prevezme iná osoba s rovnakým statusom. Zadefinovanie v rámci zákona č. 483/2001 Z. z. podmienok, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, je z povahy veci úpravou, t.j. zmyslom a účelom je to, že bez

splnenia týchto podmienok k postúpeniu pohľadávky dôjsť nemôže. Pri posudzovaní zmluvy o postúpení pohľadávky je rozhodujúce, či na strane postupcu došlo k splneniu zákonnej povinnosti správať sa určitým spôsobom, lebo záujmom zákonodarcu bolo, aby sa konalo určitým zákonom predpokladaným spôsobom. Nesprávanie sa týmto zákonom výslovne stanoveným spôsobom, teda odmietnutie urobiť zadosť pomerne jednoznačnej právnej úprave je potrebné považovať za zakázané a teda i odporujúce zákonu. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, v danom prípade neexistuje žiadna iná možnosť pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej v prejednávanej veci a to, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z. z., za ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia ktorých k postúpeniu dôjsť nesmie - je zakázané. Nerešpektovanie takejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax vrátane prijatého rozhodnutia týkajúceho sa výkladu ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesením č. 1 dňa 9.10.2018 v znení právnej vety: „Ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané nepublikované rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali (čl. 2 ods. 1, 2 Základných zásad CSP, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/6/2017 z 6.3.2017).

28. „Pokiaľ žalobca namieta, že súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu a ak mal za to, že postupník nemá aktívnu legitímáciu, mal sa s touto skutočnosťou vyrovnávať už v rozhodnutí o návrhu na zmenu subjektu, k tomuto odvolací súd konštatuje, že súd pri rozhodovaní o návrhu na zmenu subjektu skúma splnenie podmienok výlučne z procesného hľadiska. Z ustanovenia § 80 ods. 1 a 2 CSP síce vyplýva, že súd rozhodujúci o návrhu na zmenu subjektu musí posúdiť, či strana preukázala prechod alebo prevod práv a povinností, avšak pre účely tohto rozhodnutia stačí preukázanie, že nastala (formálno-právna) skutočnosť, ktorá môže mať podľa hmotného práva za následok prechod alebo prevod práv a povinností. Súd však v tomto štádiu nie je oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy. To znamená, že nie je jeho úlohou prechod alebo prevod práv a povinností posúdiť podľa hmotného práva v rozsahu zodpovedajúcom možnému záveru pre rozhodnutie vo veci samej (posúdiť, či podľa hmotného práva skutočne k prechodu alebo prevodu práv a povinností došlo). Súd teda nemá v rámci rozhodnutia podľa § 80 ods. 1 a 2 CSP hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 12. 2011, sp. zn. 6 Cdo 42/2011). Nie je preto vylúčené, že pri prieskume veci z hmotnoprávneho hľadiska dospeje súd v konečnom dôsledku k záveru, že subjekt, ktorého vstup do konania pripustil postupom podľa § 80 ods. 2 CSP, nie je nositeľom práva, ktoré je predmetom konania.

Odvolací súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že súd prvej inštancie postúpenie pohľadávky neskúmal z hľadiska posúdenia splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, napriek tomu, že je zrejmé, že predmetom konania je tzv. banková pohľadávka. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR R 60/2018 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“

(Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 6Co/166/2017 - 90 zo dňa 31. januára 2019)

29. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada,

ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

31. Podľa citovaných zákonných ustanovení súd konanie v dôsledku čiastočného späťvzatia zastavil (výrok I.) Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, v skutočnosti toto oprávnenie nemá. Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti a citovanú zákonnú úpravu v konaní žalobca splnenie tejto podmienky (výzvy žalovanému) spojenej s oprávnením banky - veriteľa postúpiť pohľadávku inému subjektu nepreukázal, preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v zostávajúcej časti po čiastočnom zastavení konania zamietol (výrok II.) (rozsudok NS SR zo dňa 11.06.2013, sp. zn. 4Obo210/01) a nebolo už potrebné zaoberať sa otázkou ďalšieho dokazovania vo veci samej.

32. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

34. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Podľa citovaných zákonných ustanovení súd právo náhradu trov konania priznal úspešnému žalovanému v plnom rozsahu vzhľadom na dôvod zamietnutia žaloby, dôvod späťvzatia čo do sumy 305,77 eur (ako poplatky a sankčný úrok - na základe rozhodnutia žalobcu) ako aj vzhľadom na skutočnosť, že podstatnú časť žalovaným zaplatenej sumy, ktorá je predmetom čiastočného späťvzatia, zaplatil žalovaný pred podaním žaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).